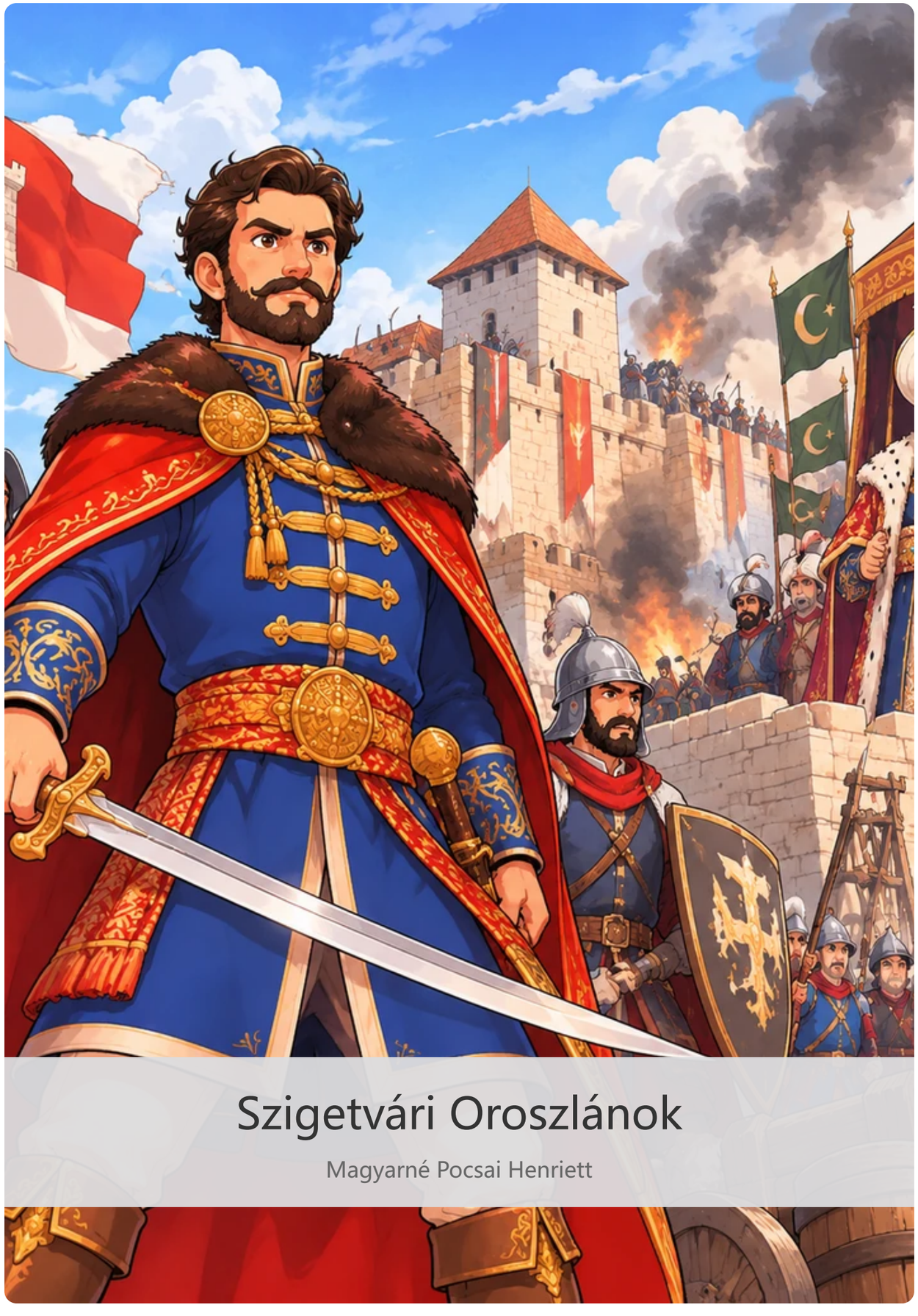

Szigetvári Oroszlánok

Magyarné Pocsai Henriett

A fenséges Szigetvár bástyái büszkén emelkednek a somogyi táj fölött, miközben a messzeségben hatalmas porfelhő jelzi a közelgő török sereg érkezését. Zrínyi Miklós kapitány méltóságteljesen szemléli a horizontot, tudván, hogy élete legnehezebb próbája veszi kezdetét. A várvédők hűségesen sorakoznak vezérük mögött, szívükben félelem helyett csak az otthon védelmének tüze ég.

A török seregek végtelen áradata bekeríti a várat, és Szulejmán szultán aranyozott sátra felmagasodik a dombokon. Fegyverek csörögése és harci dobok hangja tölti be a levegőt, amint a sereg felkészül az első rohamra. A vár falairól bátor katonák tekintenek le a hatalmas túlerőre, de elszántságuk megingathatatlan.

Az első ágyúlövések megrázzák a földet, és sűrű füst borítja be a Szigetvár körüli árkokat. Zrínyi Miklós személyesen irányítja a védelmet, bátorító szavaival tüzelve a harcosokat a kapuknál. A kövek potyognak a falakról, de a magyar vitézek pajzsaik mögött összezárva tartják a frontot.

A sötétség leszálltával a vár udvarán csupán a fáklyák pislákoló fénye világítja meg az elszánt arcokat. A sebesülteket ápolják a lángok mellett, miközben a vezetők csendesen tanácskoznak a következő nap stratégiájáról. A feszültséget csak a távoli ellenséges tábor zaja töri meg időnként.

A hajnali ködben meglepetésszerű kitörést vezet Zrínyi a belső várból, dacolva a túlerővel. Kardja villan a felkelő napfényben, miközben lovasaival áttöri a török vonalakat. A várat védők hősiessége zavart kelt az ellenség soraiban, de a harc ára rendkívül magas.

A falak egy része súlyos sérüléseket szenved az állandó ágyúzás következtében, de a védők emberfeletti erővel építik újjá a torlaszokat. Minden egyes kődarab, amelyet a helyére illesztenek, az életet és a szabadságot jelenti számukra. A fáradtság ellenére senki sem adja fel a reményt.

A várost elborítják a lángok, miután a törökök tüzes nyílzáport zúdítanak a belső épületekre. A füstön át gázoló Zrínyi Miklós hűséges vitézeivel utolsó erőtartalékait mozgósítva védi a belső udvart. A hőség és a hamu ellenére a tekintetében ott ragyog a hajthatatlan akarat.

Zrínyi felölti legdíszesebb nemesi ruháját és drága kardját, jelezve, hogy kész az utolsó, dicső harcra. A megmaradt maroknyi bátor vitéz köré gyűlik, hogy hallgassa vezérük utolsó, lelkesítő beszédet. Egyetlen emberként esküdnek fel arra, hogy drágán adják az életüket.

A kapuk kitárulnak, és Zrínyi Miklós vezetésével az utolsó hősök rontanak ki a belső várból a biztos halál elbe. A török katonák döbbenten állnak a váratlan és vakmerő támadás előtt, amely félelmet nem ismerve tör előre. Ez a pillanat az örökkévalóságnak szól, megpecsételve a hősök legendáját.

Évekkel később a béke napfénye süt Szigetvár romjaira, de a helyiek szívében örökké él a hősök emléke. A messziről jövő utazók tisztelettel adóznak Zrínyi Miklós és vitézei nagysága előtt, akik példát mutattak hűségből az egész világnak. A történet apáról fiúra száll, hirdetve a legyőzhetetlen emberi lelket.